

RODINNĀ• IDYLKA

Sobota, 02 Ā•erven 2007

Tak mĀ› napadá, jak to ty Ā¼enský proboha dĀ›lají, Ā¼e mají pokaĀ¼dé doma naklizeno, navaĀ™eno, nĀ›kdy i napeĀ•eno; d usmĀ›vavý, pĀ™ipravený a do školy nauĀ•ený; manĀ¼ela spokojeného, uspokojeného a nasyceného?“Ovládají bílou Ā Ā•ernou magii? Ā¼e by voodoo? PĀ™emýšlela jsem zoufale, kdyĀ¼ tu se mi zaĀ•alo kuĀ™e válet po zemi místo po pekáĀ•i...

Dcera se vztekala, Ā¼e uĀ¼ pĀ™edem mého pĀ™ítele nesnáší, protoĀ¼e kvĀ™li nĀ›mu musí uklízet (jakoby jindy nemusela), Ā¼e si úkoly dĀ›lat nebude, protoĀ¼e uĀ¼ na nĀ› nemá sílu... pak nám papoušek zaĀ•al z klece vztekle nadávat ... pes zoufale vyl a vyl, protoĀ¼e se mu chtĀ›lo na záchod a nikdo zrovna nemĀ›l Ā•as.... A mĀ›j milovaný mĀ›l pĀ™ hodinu. Dejte mi všichni pokoj! podívala jsem se na tu havĀ›Ā¼ kolem sebe. Na psa obcujícího s kuĀ™etem u trouby, uĀ™vanýho ptáka v kleci, a nakonec na to nejvĀ›tší a nejvzteklejší zvíĀ™e v mé domácnosti, které uĀ¼ bohuĀ¼ umí mluvit. Ne, Ā¼e by jí zdárnĀ› nesekundoval náš papoušek v kleci! Nevím, proč• jsem si zrovna teĀ• vzpomnĀ›la na provokativní otázku mé dcery (neboĀ¼ má dcera má zásadnĀ› povokativní otázky): "Myslíš, Ā¼e nás bude mít všechny rád?" RezignovanĀ› jsem si šla uvaĀ™it kafe. PoĀ™ádnýho turka. Odkud jsem vĀ™bec vzala, Ā¼e rodinná idylka se rovná naklizená a jídlem provonĀ›ná domácnost? ZaĀ•ala jsem filozoficky rozebírat onu dĀ›sivou pĀ™edstavu uprostĀ™ed všeho toho bordelu, který se nám povedl udĀ›lat pĀ™i našem velkém úklidu. VzápĀ›tí se mi vybavil mĀ›j bývalý manĀ¼el. A jeho matka. Zvládající práci, dvĀ› domácnosti (z toho alespoĀ^ za tu jednu dostala zaplacenou), a k tomu ještĀ› rozmazlující tĀ™i chlapy. Tak to vypadalo, Ā¼e jsem zdrhla pozdĀ›. ZĀ™stalo mi z toho doĀ¼ivotní trauma! Ale co kdyĀ¼ jsem opravdu tak neschopná, výchovy dĀ›te nezpĀ™obilá a na nĀ›jaké rodinné zázemí totálnĀ› nezralá? V puse mi uvízlo zrnko kávy. Zašklebila jsem se. Je mi tĀ™icet a uĀ¼ sedm let Ā¼iju sama. VlastnĀ› : mojí matkou, dcerou, psem a ptákem v 1+1. TakĀ¼e mé pĀ™edsevzetí Ā•íslo jedna teĀ• zní: koneĀ•nĀ› uĀ¼ zapomenout n exmanĀ¼ela, jeho matku, mou matku a vlastnĀ› na celou tu pochybnou generaci obĀ›tavých Ā¼en, které zasvĀ›tily celý svĀ›j Ā rodinné idylce. A být uĀ¼ koneĀ•nĀ› šĀ¼astná! Nejen podle svých pravidel, zásad ale hlavnĀ› moĀ¼ností. A jestli n bude chtít být se mnou... tak fajn. Lucie